

CURIA EPISCOPALIS TIMISOARENSIS

Episcopia Romano-Catolică/ Római Katolikus Püspökség /Bischöfliches Ordinariat

RO 300055 TIMIȘOARA – CETATE

str. Augustin Pacha nr. 4

Tel. 0040 256 490 081, 0040 256 433 054, Tel-Fax 0040 256 497 201,

secretar@gerhardus.ro

Nr. _____ / 2018

Mesajul Excelenței Sale Martin ROOS, episcop de Timișoara, cu ocazia Solemnității Învierii Domnului – Sfintele Paști 2018

Brüder und Schwestern im christlichen Glauben,

Ostern, das hohe Fest, das Hochfest des Kirchenjahres, fällt in die Zeit, da das Leben in der Natur draußen von neuem beginnt, aufkeimt und sich entfaltet. Die Natur, in der wir leben und die uns umgibt, wird damit zum Hinweis und Symbol für das, was sich im dunklen Grab in der Osternacht abgespielt und ereignet hat, das wir heute in der Helle des Tages bekennen und feiern dürfen: die Auferstehung unseres Heilandes und Erlösers.

Das letzte Wort hat nicht der Tod, sondern das Leben und damit das Vertrauen, die Zuversicht und die Hoffnung, die eine göttliche Tugend ist, ein besonderes Geschenk, das tauglich zum christlichen Leben macht. Kommt doch das deutsche Wort „*Tugend*“ von taugen, lebensfähig, dem Leben und seinen Widerwärtigkeiten gewachsen. Nur wer zum Leben untauglich ist, der endet im Tod. Hoffnung und Vertrauen dagegen gehören dem Leben.

Deswegen ist auch Jesu Leiden und Tod die „*beata Passio*“, das glückselige Leiden und Sterben; deshalb feiern wir seinen Tod und erhoffen und bekennen seine Auferstehung: „*Deinen Tod, o Herr, verkünden wir und Deine heilige Auferstehung preisen wir, bis Du kommst in Herrlichkeit!*“ Es sind dies Worte, die weit vorne in der Geschichte des Christentums stehen und die zum Fundament unseres Glaubens gehören; sie sind lebensstauig und bestimmen unsere christliche Haltung, unseren christlichen Alltag.

Was ein altes Ostergebet ausdrückt, ist auch unsere Bitte an Gott am heutigen Tag: „*ut haec Paschalia vita moribusque teneamus*“ – daß wir das Österliche, das wir hier feiern, in unserem alltäglichen Wandel und in unserem ganzen Leben stets bewahren, halten, daran festhalten. Dazu möchte die liturgische Feier, der Gottesdienst, der Gesang, das gesamte Beten und Bekennen, unsere Glück- und Segenswünsche, die wir einander aussprechen, bewirken. Dies schenke uns allen der gütige Gott und sein auferstandener Sohn. Amen.

Temeswar, am Ostersonntag des Herrenjahres 2018

† Martin,
Bischof von Temeswar

* * *

Krisztusban kedves testvérek!

„Feltámadtam, és veled vagyok; Kezedet rajtam nyugtatod: Csodálatos a Te tudásod, alleluja!”
Ezekkel a szavakkal kezdődik az Egyház húsvéti liturgiája, amelyek jól kifejezik e ünnep lényegét.

Maga a Feltámadott szólítja meg e szavakkal az Atyát, aki Őt a világba küldte. E párbeszéd *„Isten és Isten, a Világosság és a Világosság”* között folyik. A feltámadott Krisztus most már mindörökre ismét abban a dicsőségben él, amelyben *„az Atyánál része volt, még mielőtt a világ lett volna.”* Örömet, ragaszkodást és hűséget fejeznek ki e szavak.

„Kezedet rajtam nyugtatod.” – folytatódik az idézet. Bizony egy kemény kéz nehezedett arra, aki e szavakat mondja. Ő, Krisztus, azonban mindenben hűségesnek bizonyult, s teljesítette küldetését egészen a végsőig, egészen a halálig, mégpedig a kereszthalálig. Mindez azonban nem lett volna elképzelhető az Atya iránti önátadás, kitartás, remény és erős bizalom nélkül.

„Csodálatos a te tudásod.” – zárulnak Jézusnak az Atyához intézett szavai, amelyek kifejezik, hogy bár az Atya tudta, hogy mi vár Fiára, de mindez által, a szenvedés és a kereszttel is, a világ javát akarta. Krisztus áldozata elfogadásra talált, és sokak számára az áldás és a kegyelem forrása lett. Áldozatának megvolt a maga értelme, még akkor is, ha ez a kereszttel látván nem is volt olyan nyilvánvaló. Mindebben az Atya gondviselése jut kifejezésre, akit ujjongó *„Allelujával”* dicsérünk a megváltás művéért.

A húsvéti esemény által életünk is más fénybe kerül: Ha mi is kitartással és hűséggel elfogadjuk az Atya akaratát, hagyjuk, hogy vezessen bennünket a szép és a nehéz napokon egyaránt, az Atya a mi életünkben is erős és hűséges Istenként nyilatkoztatja ki magát, aki bennünket a halálból az életre vezet. Elhisszük mi ezt? Képesek vagyunk ezt elfogadni? Ma e csodálatos isteni gondviselést ünnepelehetjük, s hagyjuk, hogy e misztérium lelkileg bennünket is bizalommal töltsön el.

Isten adja meg mindannyiunknak annak beteljesülését, amit ezen az ünnepen ünnepeleljünk: *„Feltámadtam, és örökre veled vagyok. Rám tette kezedet, a Tied vagyok teljesen. Csodálatos ezt tudnom. Teljes bizalommal ráhagyatkozom!”*

Temesvár, 2018. húsvét vasárnapján

† Márton
megyés püspök

* * *

Iubiți frați și surori în credința creștină,

În mesajele pascale transmise de reprezentanții diferitelor confesiuni creștine cu ocazia Solemnității Învierii Domnului nostru Isus Cristos, putem reține adesea o dorință comună, subliniată de toți: aceea ca împreună, Răsăritul și Apusul, întreaga creștinătate, să celebreze la aceeași dată această mare sărbătoare. În ciuda atâtor eforturi și încercări, care vizează stabilirea unei date comune a Paștilor, până azi nu s-a ajuns la o înțelegere. Doar uneori, din când în când, ceea ce eforturile omenești nu au reușit să realizeze și să atingă, ne este oferit de însuși Dumnezeu, care rânduie calculele matematice și calendaristice și astfel ne cheamă la o celebrare comună a Învierii Mântuitorului. Deși anul acesta marcăm Învierea aceluiași unic Mântuitor al tuturor, din nou, la date diferite (cu o diferență de o săptămână), să încercăm cu toții să ne apropiem cu mare bucurie și profundă recunoștință de acest dar dumnezeiesc, lăsându-ne pătrunși și transformați de biruința lui Isus Cristos asupra morții.

Sărbătoarea Sfințelor Paști este și va rămâne întotdeauna sărbătoarea fundamentală a întregii creștinătăți, indiferent de Liturghie, de rit, de limbă sau de tradiția în care aceasta este celebrată. Mărturia despre marele eveniment al Învierii Domnului rămâne neatinsă și neschimbată, așa cum o găsim deja în cele mai vechi forme de mărturisire a credinței. Nici una din confesiunile creștine, nu se atinge de această mărturie, nu o transformă, nu trece pe lângă acest eveniment și nu minimalizează importanța lui în viața creștinului și a comunității creștine. Mărturia despre cel Înviat este o temă comună tuturor creștinilor, aceasta fundamentează credința noastră a tuturor, chiar dacă poate în alte lucruri există unele deosebiri între noi.

Cristos a Înviat! Cu adevărat a înviat și s-a arătat lui Simon!

Cea mai veche mărturie scrisă în care ni se vorbește despre minunea Învierii, este un pasaj din Prima Scrisoare a Apostolului Paul către Corinteni, unde aflăm: „*Cristos a murit pentru păcatele noastre, potrivit Scripturilor; a fost înmormântat și a treia zi, potrivit Scripturilor, a înviat...*” (1 Cor 15,3-4). Apostolul Paul, a preluat acest mesaj de la martorii Învierii, transmițându-l apoi în această formă scrisă generațiilor următoare. Putem spune așadar, că prin aceste cuvinte ale apostolului, prin mărturia adusă de el cu privire la Învierea Domnului, el vine să fundamenteze credința multora, chiar și credința noastră, pe care o exprimăm și în acest ceas solemn, mărturisind cu convingere biruința Domnului Isus Cristos asupra morții.

Să ne lăsăm pătrunși de bucuria care izvorăște astăzi pentru noi toți din Misterul Învierii. Să ne lăsăm mobilizați de chemarea care ne este adresată și nouă: aceea, de a recunoaște și de a deveni martorii și vestitorii acestui mare mister de importanță vitală pentru orice creștin și oricare comunitate creștină. Celebrările liturgice din aceste zile, într-o atmosferă cu totul specială ne cheamă pe toți, să cercetăm după cel Înviat, și ne ajută să-l putem recunoaște printre noi. Fie deci, ca aceste zile de Sfântă Sărbătoare, să fie pentru toți creștinii, în Răsărit și la Apus, momente de întâlnire sinceră cu cel care ne aduce pace și lumină, pentru ca, în intensitatea întâlnirii noastre cu Mântuitorul Înviat, să ne întărim mai mult în credința noastră comună și să devenim mai statornici în mărturisirea ei.

Timișoara, în Duminica Învierii, a Anului Domnului 2018

† Martin,
Episcop de Timișoara